

Яйце.

Кождий знає, що кури розмножують ся з яєць. Щоби з яйця було куря, треба щоби курка, поки знає яєця, була запліднена через півня. З яєця не запліднених, або як іх люди звати „чистих“, не буде плоду. Зміст яйця окружений скаралупою. Сама скаралупа виносить майже 10 проц. загального тягару цілого яйця. Зараз за скаралупою видно тонесенку пілівочку першу а за нею другу. Між тими обома пілівочками міститься ся на грубім кінці яйця воздушна комора. Коли в яєчний день дивитись на незасіджене яйце до соня, то воздушна комора представляється як менше більше кругле темне пятно. В яйци залежені комора по-більшась і виглядає до сьвітла як велике біле пятно. За другою пілівочкою находитися блок. За блоком є ще одна пілівочка а аж за нею находитися жовток. Жовток плаває в блоку. Може він однак так плавати лише в гору і вниз ніколи на боки. Жовток не може перевернутися в яйці, бо его держать в обох протилежних кінцях як би маленькі пружинки. Хиба коли яйцем бентаемо, тоді нагло прориваються пружинки і жовток перевертася, куди попало.

Куряче яйце має в собі 11·40 проц. білка, 10·80 проц. товщу, 0·60 проц. частий мінеральних а 75·76 проц. води. Зародок міститься на вершику жовтка. Смак яєця є зависимий від корумпованості яєць „курам“. Тому треба старатися, о скількою можна, давати курам чистий корм. В чотири, або п'ять неділі після того, як курка знесе яйце, починає оно існувати ся. Надіслані яйця можна пізнати по тім що коли кинуті їх і дуже насолену воду, то не падуть на спіл а плавати-муть по середині, або під верхом начини.

Розплодові яйця т. є. такі, що їх уживаемо під квочку, не повинні мати більше як дві неділі, є люди, що з виду яйця та зого величини, беруться ворожити, що з него виклюється: чи півничок, чи курочка. Однак такого рода ворожба не все сповняється, та її вже крайній час перестати в таке вірити.

Ліпше.

— Чи може бути що ліпшого в сьвіті від порції добреї горілки? Кликнув одушевлений пілак.

— О, чому ні, відповідає його товариш; фляшка горівки всегда ліпша від порції.

Порозумілися.

Я, егомость прийшов, а бісъєми дитину охрестили.

— Коли ти егомость, то пошо до мене прийшов, охрести собі сам відповідає священик.

Гумористика.

В ресторані.
Гіст: Кельнер! — чому так захвалюєте всім гостям

Кельнер: Бо уже від трохи день пригріваємо ся на но-во, і як ще тепер гості єї не споживають, то вони не будемо мусіти самі з'їсти їх.

Відплатився.

Один пекар купував звичайно масло у знакомого шторника, і від якого чеснуку зауважив, що трифунтові міра не має ретельної ваги; через те заскаржив шторника до суду.

В суді запитано оскарженого, чи має вагу.

— Маю — відповів шторник.

— А фунти маєш?

— Ці, не маю — каже знов шторник.

— Якоже ти важиш масло? — питав судів.

Робю се, відповідає шторник, цілком звичайним способом. Від того часу, як пекар купує у мене масло, я купую у нього хліб... і всегда його трифунтовий бохонець хліба кладу на вагу і важу нам масло...

Нове сонце.

Бородатий, жадний слави патріот, підхмелившись здорово, говорить до себе.

Всі говорять, що я до нічного, що я ніч не варта; се несправда — от ціла земля і всі люди на ній крутяться довкола мене, так гейби довкола сонця... Видно, що я таки великий чоловік.

В театрі.

Сыпівак до свого товариша: Дивно мені, як мій голос міг заповнити таку велику галю... (зн. що бо гатю прибуло до театру).

Товариш: А мені знову дивно, як він є не віпорожнів...

Многонадійний „лөр“.

Практикант адвокацький говорить до себе по судовій розправі:

— Well, що троха, а буде

першим адвокатом в місті;

з другими адвокатами судія

перечить ся та торгується —

а по моїй обороні оскарженого, судія ніч не уміє

мені відповісти, лиши скаже до оскарженого: Винев;

три місяці тяжкої вязниці з постом...

З фарми приїхав чоловік до ред. „Кан. Фармера“ і питає:

Пане редактор: Ви пишете в газеті все про якісні „ідіоти“, скажіть мені, будьте так добри, чи то також люди?

Ред. „Кан. Фармера“: Очевидно, що люди такі як я іні.

Менше лихо.

Коли запитано одного чоловіка, чому ж оженився з жінкою малого росту, відповів:

З двох лих належить всегда вибирати менше лихо, тому то і я вибрал собі малу жінку.

Дощ.
Обсялися мужики, дощу виглядають!

Ото два собі зійшлися,

Стали, розважають...

Грицько старий, як сучасець,

Палицю тримає, на бік голову схилив, Землю колупає.

А Хома на мотузку Гуди собі візже.

„Нема дощу!“ — каже Гриць,

— Нема! — Хома каже.

„Як би, Хомо, Господь дав,

то я вже говорю, що усе-б то із землі

Підняло ся в гору!“

— Усе, дякую? ..А усе!“

Лучч-ж най не буде!

Моя жінка у землі!

Не хочу паскуди!

Розмова.

Прибув Мошко з Петровою поля

Тай людий дурив,

Що то ніби у столиці

З царом говорив.

„А як же ви говорили?“

Якісь запитав.

„О, ми славно говорили“,

Мошко відвічав:

„Я казав усе царови,“

Ура та ура!

А воно мешає казало:

Дурик та дурак!“

Ст. Руданський.

Байки.

(Переповідані Л. Селянським за дея-ля Фонтеном).

Члени і жолудок.

Раз члени тіла збунтувалися против жолудка. — За що ми маємо правдивати на сего дармоїда? Чи ж ми не можемо жити собі вигідно і бездільно, як він? А бо ж він пан а ми його слуги? Від досвіда до пізної ночі ми тяжко гаруємо — та для кого? Лише для сего неробі лежуха! А він лише спокійно споживає нашу працю... Ні любічку, пожди! Працій сам на себе, нам також хотілось бы відпочивати...

Так говорили члени і зробили штрайк. Ноги перестали ходити за поживою, руки доносити її до уст, зуби затиснули та завяли

і не хотіли впускати страви, зуби гризти а язик похищати в горло. Навіть очі замкнули ся, думаючи:

„Аж тепер собі поспимо до схочу!“

А коли жолудок допомігав ся з поживою, члени відповідвали злобно: ..Іди та пошукає собі сам!“ — І ані їм в гадці, що з жолудком стане ся.

Лише ніс допускав їому по трошки воздуха, а цікаво уши наслухували, що то

далі буде...

Так минув день, другий,

жолудок бурмоче, жолудок

сварити ся, жолудок плаче!

Страх їсти хоче! А члени

сміються ся та поклають

їому дулю...

Та ба! По кількох днях перестали члени съміти ся. Всі они почали загальну неміч, розстрій, осла-блене. Чому? Бо жолудок перестав витворювати со-ки; соки не перемінювалися в кров; кров не оживляла подінкових членів і не відновлювала цілої будови тіла. Такий був наслідок штрайку членів. А таєпер пізнали бунтівники, що зле зробили. Они переконалися, що жолудок дармо хліба не є, а брачковав однаково з ними для себе і для них. Для цього перенеслися з жолудком і від сеї пори працювали широ і згідливо для загального добра.

А віс аж пчихнув з утихи та сказав мов старий фільзо-зоф: „ Так повинно бути в кождій суспільноти. Пра-ца єдиниця причи-ниє ся до спільно-го хісна загалу“.

Однак жолудок зійшов з утихи та сказав мов старий фільзо-зоф: „ Так повинно бути в кождій суспільноти. Пра-ца єдиниця причи-ниє ся до спільно-го хісна загалу“.

шо нема насыті боягуза, який не знайшов би ще більшого від себе. Тай не-ма такого бідака, що не знайшов би ще біднішого від себе!“

А ви, діточка, як думаєте? Чи правду сказав за-іть?

THE SELKIRK HOTEL

Noviй і модерни.

T.H. Nesbit i J. M. Wilson Prop's

Перворядний готель в північній Вінніпегу. Станція і вікт \$1.00 і висше

Піво, горівка і вино, — честна і со-

вітна обслуга. Наші бартендери говорят по руські.

буфет.

802-804 Main st. Phone S.J. 2533

SUTHERLAND HOTEL

Frank Curry prop. Harry Curtis, Mag.

Новий, відреставрований і уряджений

на європейській плані.

Перворядні напитки, великих пул-рум

чесна обслуга. Ціна \$1.50 і висше на

день. Phone St. John 262

Одній блок на північ від С.Р.С.Р.

EDWARD L. DREWRY

REDWOOD

St. John — Winnipeg.

Наши вироби самі себе хвалять.

Пінгвіні DREWRY'S Лігер, Ейл і Портр.

Мінеральні води всім знані.

Telephone: St. John 221.

Перший Руський Гуртовий Склад